

Apum tanta multitudo, ut non solum in alveariis, sed etiam in arborum truncis & terræ cavernis reperiantur. Scribit etiam Giraldus de avibus præ ceteris hoc memorabile, ex lignis quibusdam in mari temere natantibus, gummi primum effluere: hoc gummi postea in crustam indurescere, intrus nasci animalcula, quæ primum vitam, postea rostra, pennas, alas concipiant, denique vel in aëre volitent, vel aquis innatent, neque aliter generari hoc animal. Sylvester Giraldus quem dixi, testatur se istiusmodi aves permultas vidisse semiformatas, rostro ex testulis pendentes, quæ si perfectæ fuissent, reliquarum more volitarent. Sunt & aves, eodem teste, biformis naturæ, quas Aurifrilios vocant, plurimæ, Aquila quidem minores, Accipitre majores, quibus alterum pedem unguibus armatum, apertum & rapacem, alterum vero clausum & pacificum, solique natatui idoneum, naturæ ludentis opera contulit admiranda. Sunt & aliæ quas Martinetas vocant, Merula minores, in modum Corvum curta, sed albo ventre nigroque dorso degenerant. Mirum de his aviculis, quia si mortuæ in loco sicco servantur, putrescere nesciunt: & inter vestes aliasve res locatæ, eas indemnes a tinea conservant. Et quod longe stupore dignius est: mortuæ quoque in sicco suspensæ, redi viva plumarum renovatione singulis annis immutantur. Ferarum quoque omnia fere genera continet. Habet enim Cervos, qui præ nimia pinguedine parum ad cursum apti sunt: & quanto minores sunt corporum quantitate, tanto præcellentius efferuntur cornuum dignitate. Aprorum magna copia est, Sunt & Lepores multi. Sed omnium animalium ferarum & avium corpora, hic quam alibi minora. Est & Taxus, & Mustela. Sed caret Capris, Damis, & Eriis. Talpæ nullæ vel rarissimæ: sed Mures infiniti. Lupum item, & Vulpem habet. Sed de his satis, ad alia transeo. Hibernia quondam multos Regulos habuit, nunc autem sub Anglorum regimine & per Proregem quem Dominum deputatū vocat, administratur. Hibernia vero sub dominio Regis Anglorum incidit circiter annū 1175, quo Rodericus Connaciæ Rex, se Regem universæ Hiberniæ nominavit, qui cum totam Insulam subjugare contenderet, bellum continuum cum cæteris Regulis gerebat, ex cuius quidem seditione factum est, ut alii Reguli se sponte, ac sine ulla sanguinis effusione Anglorum Regi Henrico secundo dederint: & inde omnes Hiberniæ Domini dicti sunt usque ad Henricum octavum, qui Rex Hiberniæ ab insulæ Ordinibus in Proceribus declaratus fuit, quia quibusdam seditiosis Domini nomen erat invisum. Quatuor in hac civitates præcipuæ, *Dublinia* totius Hiberniæ Metropolis, Sedes Regia & Archiepiscopalis, Comitatusque titulo exornata. Secundas partes tenet *Waterfordia*, tertias *Limericum*, quartas *Corcagia*. Sunt & alia ibi opida ac municipia satis magna, de quibus in particularibus descriptionibus fufius. *Lacus* quoque plurimos hæc terra habet, inter quos lacus est in Hultoniam ab Erno lacu xx. mill. distans, de quo suo loco fufius. Super *Armacum* urbem stagnum est haud amplum, in quod si hastam defixam aliquot menses relinquant, pars ea quæ luto inhæsit ferrea, quæ aquæ immersa saxea, exstans lignea futura sit. Est & *Erno* lacus, qui xxx. mill. pass. in longitudine, xv. in latitudine diffunditur, silvis opacis coronatus, & adeo piscosus, ut piscatores nimiam frequentius piscium copiam, retiumque rupturas, potius quam defectus conquerantur. Fluminibus item egregiis scinditur & rigatur Insula: quorum nomina hæc sunt: *Avenliffus*, *Dubel* perfluens, *Boandus*, per Mediam, *Banna* per Ultoniam:

Imperium majorem.

Urbes.

Lacus.

Flumina.